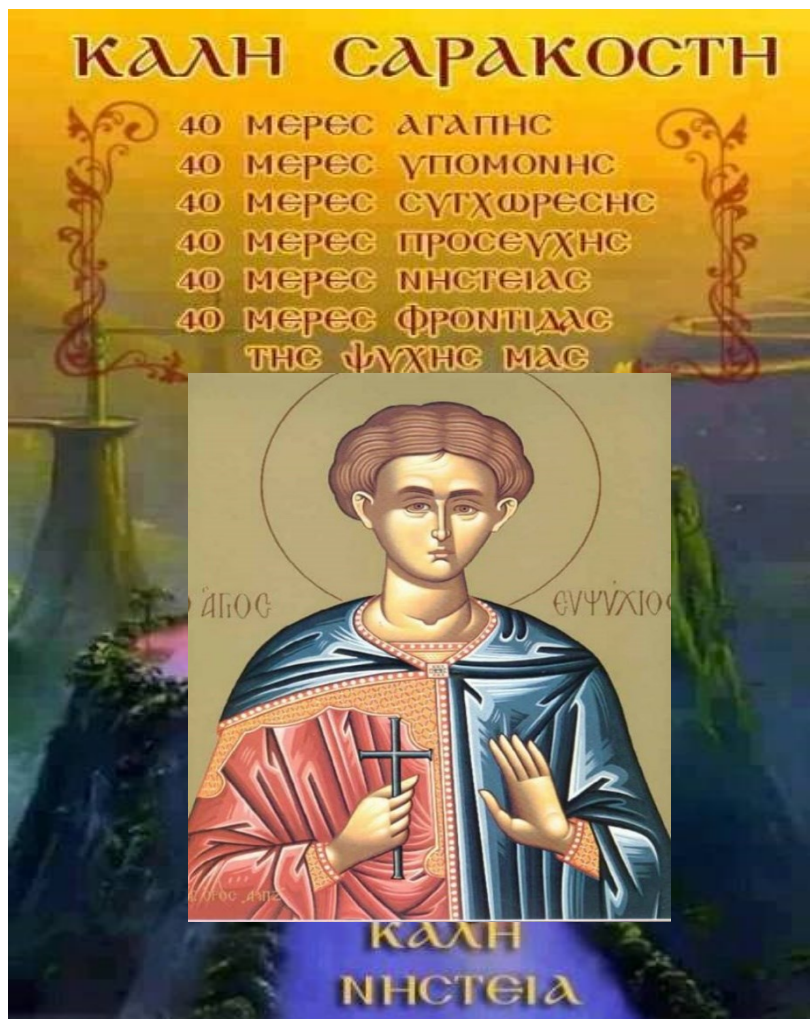

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ήχος γ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου
τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/9/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ
ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου,
καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς
μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
 - ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
 τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
 Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
 ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
 καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ. ΗΧΟΣ Γ'

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς
τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ
τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις
τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς.**

Δόξα ...

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον,
Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν,

χερουβικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις τοῦ Ιεράρχου, σῶσον ημάς.**

Καὶ νῦν ...

Ἄθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.**Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν, Καθίσματα****Κατανυκτικὰ Ἦχος γ'.**

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου
μετανόησον, χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ,
πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον
Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνῶστα ἡμαρτον·
πρὶν καταδικάσης με ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς, μετανοεῖν
ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμελῶς
ἀμαρτάνειν, ἐμβάλλει μοι ἄτοπα, ἀλλ' ἐξ
αὐτοῦ με ῥῦσαι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ
κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς
πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, **μόνη εὐλογημένη.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν
μυστικῶς. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Ἐγκρατεία λαμπρύναντες, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν προσκυνήσωμεν, τὸν
σωτήριον, ἐν ᾧ Χριστὸς προσηλώθη, καὶ
βοήσωμεν αὐτῷ· Χαῖρε νηστευόντων ἡ
τρυφή, καὶ βεβαία βοήθεια. Χαῖρε
ἀναιρέτα τῶν παθῶν, τῶν δαιμόνων
ἀντίπαλε, χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς Πίστεως,
καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις με-
γαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε ἢ τὴν πέτραν
τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, χαῖρε
τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων
ἀντίληψις, **χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.****

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς τῆς
φύσεως Ἦχος δ'.**

**Ὡσπερ ζῶν τῆς Κτίσεως, τὸν σὸν Σταυ-
ρὸν προκείμενον, ἢ Οἰκουμένη ἀσπάζε-
ται Κύριε, καὶ προσκυνοῦσα κράζει σοι
τῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα,
τούς ἀνυμνοῦντάς σε, τοὺς εὐλογοῦντάς
σε, διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησον Πο-
λυέλεε.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ
Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἢ τεκοῦσα τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, **χαῖρε ἢ ἀξιω-
θεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.****

Ψαλμὸς 50.

➤ **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρῶς θήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

(Εξόδου κεφ. ιε').

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει.

**Τώ Κυρίω άσωμεν, ενδόξως γάρ
δεδόξασται.**

**Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα καί επ'
αιώνα καί έτι.**

**Ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν άρμασι
καί αναβάταις εις θάλασσαν, καί
επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ
τής θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ
επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τής
θαλάσσης.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

(Δευτερονομίου κεφ. λβ').

Νόμου γραφέντος, αύθις ωδή Μωσέως.

- 1 **Πρόσεχε, ουρανό, καί λαλήσω, καί
ακουέτω η γή ρήματα εκ στόματος μου.**
- 2 **προσδοκάσθω ως υετός τό απόφθεγμα
μου, καί καταβήτω ως δρόσος τά ρήματά
μου, ωσει όμβρος επ' άγρωστιν καί ωσει
νιφετός επί χόρτον.**
- 3 **ότι τό όνομα Κυρίου εκάλεσα δότε
μεγαλωσύνην τώ Θεώ ημών.**
- 4 **Θεός, αληθινά τά έργα αυτού, καί
πάσαι αι οδοί αυτού κρίσεις Θεός πιστός,
καί ουκ έστιν αδικία, δίκαιος καί όσιος
Κύριος.**
- 5 **ημάρτοσαν ουκ αυτώ τέκνα μωμητά,
γενεά σκολιά καί διεστραμμένη.**

6 ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε; ούτω λαός
 μωρός καί ουχί σοφός; ουκ αυτός ούτός
 σου πατήρ εκτήσατό σε καί εποίησέ σε
 καί έπλασέ σε;

7 μνήσθητε ημέρας αιώνος, σύνετε έτη
 γενεάς γενεών επερώτησον τόν πατέρα
 σου, καί αναγγελεύει σοι, τούς
 πρεσβυτέρους σου, καί ερούσί σοι.

8 ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως
 διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια
 εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού,

9 καί εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού
 Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού
 Ισραήλ.

10 αυάρκησεν αυτόν εν γή ερήμω, εν
 δίψει καύματος εν γή ανύδρω εκύκλωσεν
 αυτόν καί επαίδευσεν αυτόν καί
 διεφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού,
 11 ως αετός σκεπάσαι νοσσιάν αυτού καί
 επί τοίς νοσσοίς αυτού επεπόθησε,
 διείς τάς πτέρυγας αυτού εδέξατο
 αυτούς καί ανέλαβεν αυτούς επί τών
 μεταφρένων αυτού.

12 Κύριος μόνος ήγεν αυτούς, καί ουκ ήν
 μετ' αυτών θεός αλλότριος.

13 ανεβίβασεν αυτούς επί τήν ισχύν τής
 γής, εψώμισεν αυτούς γενήματα αγρών
 εθήλασαν μέλι εκ πέτρας καί έλαιον εκ
 στερεάς πέτρας,

14 βούτυρον βοών καί γάλα προβάτων
 μετά στέατος αρνών καί κριών, υιών

ταύρων καί τράγων, μετά στέατος
νεφρών πυρού, καί αίμα σταφυλής έπιον
οίνον.

15 καί έφαγεν Ιακώβ καί ενεπλήσθη, καί
απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη,
επαχύνθη, επλατύνθη καί εγκατέλιπε τόν
Θεόν τόν ποιήσαντα αυτόν καί απέστη
από Θεού σωτήρος αυτού.

16 παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, εν
βδελύγμασιν αυτών παρεπίκρανάν με
17 έθυσαν δαιμονίοις καί ου Θεώ, θεοίς,
οίς ουκ ήδειςαν καινοί καί πρόσφατοι
ήκασιν, ούς ουκ ήδειςαν οι πατέρες
αυτών.

18 Θεόν τόν γεννήσαντά σε εγκατέλιπες
καί επελάθου Θεού τού τρέφοντός σε.

19 καί είδε Κύριος καί εζήλωσε καί
παρωξύνθη δι' οργήν υιών αυτού καί
θυγατέρων

20 καί είπεν αποστρέψω τό πρόσωπόν
μου απ' αυτών καί δείξω τί έσται αυτοίς
επ' εσχάτων ημερών ότι γενεά
εξεστραμμένη εστί, υιοί, οίς ουκ έστι
πίστις εν αυτοίς.

21 αυτοί παρεζήλωσαν με επ' ου θεώ,
παρώξυνάν με εν τοίς ειδώλοις αυτών
καγώ παραζηλώσω αυτούς επ' ουκ έθνει,
επί έθνει ασυνέτω παροργιώ αυτούς.

22 ότι πύρ εκκέκαυται εκ τού θυμού μου,
καυθήσεται έως άδου κάτω, καταφάγεται
γην καί τά θεμέλια ορέων.

23 συνάξω εις αυτούς κακά και τά βέλη
μου συντελέσω εις αυτούς.

24 τηκόμενοι λιμώ και βρώσει ορνέων
και οπισθότονος ανιάτος οδόντας θηρίων
εξαποστελώ εις αυτούς μετά θυμού
συρόντων επί τής γής.

25 έξωθεν ατεκνώσει αυτούς μάχαιρα και
εκ τών ταμειών φόβος νεανίσκος σύν
παρθένω, θηλάζων μετά καθεστηκότος
πρεσβύτου.

26 είπα διασπερώ αυτούς, παύσω δέ εξ
ανθρώπων τό μνημόσυνον αυτών,

27 ει μή δι οργήν εχθρών, ίνα μή
μακροχρονίσωσιν, ίνα μή συνεπιθώνται
οι υπεναντίοι, μή είπωσιν η χείρ ημών η
υψηλή, και ουχί Κύριος εποίησε ταύτα
πάντα.

28 ότι έθνος απολωλεκός βουλήν εστι,
και ουκ έστιν εν αυτοίς επιστήμη.

29 ουκ εφρόνησαν συνιέναι ταύτα
καταδεξάσθωσαν εις τόν επιόντα χρόνον.

30 πώς διώξεται εις χιλίους και δύο
μετακινήσουσι μυριάδας, ει μή ο Θεός
απέδοτο αυτούς και Κύριος παρέδωκεν
αυτούς;

31 ότι ουκ εισίν ως ο Θεός ημών οι θεοί
αυτών οι δέ εχθροί ημών ανόητοι.

32 εκ γάρ αμπέλου Σοδόμων η άμπελος
αυτών, και η κληματίς αυτών εκ
Γομόρρας η σταφυλή αυτών σταφυλή
χολής, βότρυς πικρίας αυτοίς

33 θυμός δρακόντων ο οίνος αυτών και
θυμός ασπίδων ανίατος.

34 ουκ ιδού ταύτα συνήκται παρ' εμοί και
εσφράγισται εν τοίς θησαυροίς μου;

35 εν ημέρα εκδικήσεως ανταποδώσω,
εν καιρώ, όταν σφαλή ο πούς αυτών ότι
εγγύς ημέρα απωλείας αυτοίς, και
πάρεστιν έτοιμα υμίν.

36 ότι κρινεί Κύριος τόν λαόν αυτού και
επί τοίς δούλοις αυτού παρακληθήσεται
είδε γάρ παραλελυμένους αυτούς και
εκλελοιπότας εν επαγωγή και
παρειμένους.

37 και είπε Κύριος πού εισιν οι θεοί
αυτών, εφ' οίς επεποίθειςαν επ' αυτοίς;

38 ών τό στέαρ τών θυσιών αυτών
ησθίετε και επίνετε τόν οίνον τών
σπονδών αυτών; αναστήτωσαν και
βοηθησάτωσαν υμίν και γενηθήτωσαν
υμίν σκεπασταί.

39 ίδετε ίδετε ότι εγώ ειμι, και ουκ έστι
Θεός πλήν εμού εγώ αποκτενώ και ζήν
ποιήσω, πατάξω καγώ ίάσομαι, και ουκ
έστιν ός εξελείται εκ τών χειρών μου.
40 ότι αρώ εις τόν ουρανόν τήν χειρά μου
και ομούμαι τή δεξιά μου και ερώ ζώ εγώ
εις τόν αιώνα,

41 ότι παροξυνώ ως αστραπήν τήν
μάχαιράν μου, και ανθέξεται κρίματος η
χείρ μου, και αποδώσω δίκην τοίς
εχθροίς και τοίς μισούσί με ανταποδώσω

42 μεθύσω τά βέλη μου αφ' αίματος, καί
 η μάχαιρά μου φάγεται κρέα, αφ'
 αίματος τραυματιών καί αιχμαλωσίας,
 από κεφαλής αρχόντων εχθρών.

43 ευφράνθητε, ουρανοί, άμα αυτώ, καί
 προσκυνησάτωσαν αυτώ πάντες άγγελοι
 Θεού ευφράνθητε, έθνη μετά τού λαού
 αυτού, καί ενισχυσάτωσαν αυτώ πάντες
 υιοί Θεού ότι τό αίμα τών υιών αυτού
 εκδικάται, καί εκδικήσει καί ανταποδώσει
 δίκην τοίς εχθροίς καί τοίς μισούσιν
 ανταποδώσει, καί εκκαθαριεί Κύριος τήν
 γήν τού λαού αυτού.

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειών κεφ. β').

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνει τό πνεύμα
 μου.

Κύριος ανέβη εις ουρανούς καί
 εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γής
 δίκαιος ών καί δίδωσιν ισχύν τοίς
 βασιλεύσιν ημών καί υψώσει κέρασ
 χριστού αυτού.

Δόξα ... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Αββακούμ κεφ. γ').

Τήν τού Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,

φράσον.

Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.
 Κύριος ο Θεός δύναμεις μου καί τάξει
 τούς πόδας μου εις συντέλειαν
 Και επί τά υψηλά επιβιβά με τού
 νικήσαί με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

(Ησαΐου κεφ. κς').

Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.
 Αναστήσονται οι νεκροί, καί
 εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, καί
 ευφρανθήσονται οι εν τή γή η γάρ
 δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς εστιν, η
 δέ γή τών ασεβών πεσεΐται.
 Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
 ταμειόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
 σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
 έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

(Ιωνά κεφ. β').

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδή ἔλεον
αυτῶν εγκατέλιπον.

Εγώ δέ μετά φωνῆς αινέσεως καί
εξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ
Κυρίῳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

(Δανιήλ κεφ. γ').

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν νέων.

Τῶν πατέρων καί ἡμῶν Θεός, εὐλογητός
εἶ.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς
βασιλείας, ὁ υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
ουρανοῦ, ὁ υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην

ύμνησον ἡ κτιστῶν φύσις.

Τόν Κύριον υμνεῖτε τὰ ἔργα

**καί υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον** υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών
ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν
Κύριον** υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα τού
ουρανού, τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί
πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον** υμνείτε
καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί
καύσων, τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί
ψύχος, τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, πάχναι καί χιόνες, αστραπαί
καί νεφέλαι, τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

**Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί
ημέραι, τόν Κύριον** υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη και βουνοί, και πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα και ποταμοί, κήτη, και πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά του ουρανού, τά θηρία, και πάντα τά κτήνη, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί των ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα και ψυχαί δικαίων, όσοι και ταπεινοί τή καρδία, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, και Μισαήλ, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται και Μάρτυρες Κυρίου, τον Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, τον Κύριον υμνούμεν και υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν και

προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί
υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα ... Καί νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.
(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.

καὶ ἤγειρεν κέρασ σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.
ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέπεται ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

KANONEΣ.

**Κανὼν α', Ὡδὴ α', τοῦ Μάρτυρος Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν».

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς,
Εὐψύχιε Μάρτυς, ἀναμέλπων σε
δυσωπῶ, ἔχων παρρησίαν τὴν ψυχὴν
μου, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος
ἐξάρπασον.

Ὁ νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν,
ἀνένευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ
τερπνῶν, καὶ ὅλος ὠραῖος ἀπεφάνθη,
κατὰ παθῶν βασιλεύσας Εὐψύχιε.

Ὑφάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων

ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς,
 ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστης,
 ὠραϊσμένος Κυρίῳ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεῖς, ἐκ σοῦ ὁ
 Δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν,
 πεπαλαιωμένην Κόρη φύσιν, καὶ τοὺς
 θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο.

Κανὼν α', Ὡδὴ β', Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, ὁ
 πάλαι τὸν Ἰσραήλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ
 διαγαγὼν, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ
 δουλείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραῶ».

Μέσον τῆς Κτίσεως, ὃν καθυπέμεινας
 Σταυρόν, Μεσσία Λόγε Θεοῦ, τῷ τῆς
 Νηστείας σήμερον μεσασμῶ, πιστῶς
 προσκυνοῦμεν, αἰτούμενοι κατιδεῖν, καὶ
 τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν.

Ῥάβδῳ δυνάμεως, προτυπωθείση τῷ
 Μωσῆ, τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν,
 διατεμόντες φθάσωμεν πρὸς γῆν, τῆς
 ἐπαγγελίας, καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ,
 ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; τίς μὴ πενθήσει σε
 ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ πονηρά, οὐκ
 ἐκζητοῦσαν πόθῳ τὰ ἀγαθὰ, δικαίου
 Κριτοῦ δέ, καταφρονοῦσαν αἰεί,

μακροθυμοῦντος ἐπὶ σοί;

Θεοτοκίον

Σάρκα γενόμενον, ἀναλλοιώτως τὸν
Χριστόν, Παρθένε κυοφορεῖς, ὃν ἐκτενῶς
ϊκέτευε, σαρκικῶν παθῶν ἀπαλλάξαι,
τούς προσκυνοῦντας **Σταυρόν, ὃν
καθυπέμεινε σαρκί.**

**Κανὼν β', Ὠδὴ β', Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'
Ἴδετε ἴδετε.**

**Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
τῆ Οἰκουμένη, τὸν Σταυρόν μου
παρασχών, ὄπλον σωτηρίας, εἰς τὸ νῦν
προσκυνεῖσθαι αὐτόν, ὅπως οἱ
ἀσπαζόμενοι, καταργῶσι τοῦ ἐχθροῦ
μηχανήματα.**

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ πολυέλεος, ὅτι
δέδωκας τὸν ζωοποιόν σου,
προσκυνεῖσθαι νῦν Σταυρόν, ἔνθα σου αἱ
χεῖρες, καὶ οἱ πόδες ἠλώθησαν· ἐν ᾧ τὸ
αἷμα ἐρρύη, τῆς ἀχράντου σου Πλευρᾶς,
ζωὴν πηγάζον ἡμῖν.

Δόξα ...

Ἵπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε,
τριουπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ
μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς
ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία
καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον
πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως
 Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις,
 καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς,
 καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὄλως ἀνδρός; Ὡς
 εἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ
 καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ Μωσῆς ὁ μέγας, προδιετύπωσε, τὸν
 Σταυρὸν ἡμῖν, χειῖρας ἐκπετάσας, καὶ
 πορθήσας Ἀμαλήκ, σὲ ἐκτυποῦντες ἐν
 σκιαῖς καὶ ἀέρι, ἡμεῖς ἐκτρέπομεν καὶ
 νικῶμεν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν,
 ὑμνολογοῦντες Χριστόν.

Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθείς ἐκ τοῦ
 Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ'
 ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κηθείς, καὶ λύσας
 τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς
 φιλόανθρωπος».

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Μάρτυρος Ἰἠχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
 σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν
 ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά
 μου».

Ἐμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν
 ἄφρονες, σὲ δυσμενεῖ, Ἄρχοντι ἀφρόνως,
 δαιμονίοις λατρεύοντι.

“Υψει μαρτυρίου σοι, προσομιλήσαντι
 Ἄγγελος, ἐπιφανείς, σὲ παραθαρρύνει,
 ἀθλοφόρε Εὐψύχιε.

Ψάλλων τῷ Κυρίῳ σου, πάσης χαρᾶς
 ὄντως πέπλησαι, Μάρτυς σοφέ· ὄθεν καὶ
 εὐψύχως, τὸ μαρτύριον ἤνυσας.

Θεοτοκίον.

Ἕμνον χαριστήριον, τῶν ἀθλητῶν χορὸς
 ἄδει σοι, Κόρη σεμνή, σοῦ ταῖς ὁδηγίαις,
 νικηφόρος γενόμενος.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ
 Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ'
 ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κηθεὶς, καὶ λύσας
 τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς
 φιλόανθρωπος».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλόν, διανύσας ἀγῶνα,
ἐνίκησας ἐχθρόν, τὸν πολέμιον Μάρτυς,
βραβεῖον τὰ θαύματα, ἐκ Θεοῦ κο-
μισάμενος· ὄθεν ἅπασα, ἡ τῶν Πιστῶν
ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρούσῃ
ἡμέρᾳ, συμφώνως Εὐψύχιε.

Δόξα .. Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Συγχάρητε βροτοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου,
αἰνέσατε αὐτήν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς
βασιλεύοντες, δεῦτε ἅπαντες, τῶν
φιλεόρτων οἱ δῆμοι· Χαίροις εἴπωμεν, τῇ
Θεοτόκῳ συμφώνως, **πιστῶς**
εὐφραινόμενοι.

Ὁ Εἰρμός.

**«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι
κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς,**

Ἰωνᾶς Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν Μαρτυρικὸν.

**Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν,
ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου
ἐχθροῦ, Ἄθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ
τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε
μακαριότητος, ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ
Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ
ποίμνιον, μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς**

ἀληθείας.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆς Θ' τοῦ μηνός Ἀπριλίου, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν
Καισαρείᾳ.**

Στίχοι.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
Οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.
Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε
λαιμόν.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν
ἐπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.**

Στίχοι.

Ἐπτὰς μαθητῶν συντέμνεται Βαδίω,
Εἰς οὐρανοὺς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεὸς
θρόνος.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ
τελειωθέντων ἐν Περσίδι.**

Στίχοι.

Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα
Ἡ χριστολατρῶν ἀύχενότμητος φάλαγξ.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Αὐδιησοῦς
μαχαίρα τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἦν αἰχμάλωτος Αὐδιησοῦς τὴν τύχην,

Ἠλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς
λύτρον.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου
δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν
ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε,
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ἐγείρας κέρασ, σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
Δαυῖδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης».

«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ. ΗΧΟΣ Γ΄.

- **Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ
σῶσόν με.**
- **Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου καὶ
σῶσόν με.**
- **Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ
σῶσόν με.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

- Αίνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἔγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,

αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν σημερινὴν** δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν** πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ** καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,

σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε
Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν
ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην

**Ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου Τριωδίου Ἰηχος
πλ. δ' Ἰδιόμελον.**

Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου, τὴν ἐξ
οἰήσεως ἐννοοῦσα ψυχὴ μου κατάκρισιν,
καὶ τοῦ ταπεινόφρονος Τελώνου, τὴν δι'
ἐξαγορεύσεως πταισμάτων, ἐπιγνοῦσα
δικαίωσιν, τοῦ μὲν ἀποθέσθαι
κατεπείγου, τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν,
τοῦ δὲ προλαβέσθαι, τὴν ἐφ' οἷς
ἐπλημμέλησας ἐξομολόγησιν, διεγείρου
τὴν ἀταπείνωτον σεαυτῇ καρπουμένη,
διὰ μετριοπαθείας ὑψωσιν, παρὰ
Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτῃ τοῦ ἑλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου, τὴν ἐξ οἰήσεως ἐννοοῦσα ψυχὴ μου κατάκρισιν, καὶ τοῦ ταπεινόφρονος Τελώνου, τὴν δι' ἐξαγορεύσεως πταισμάτων, ἐπιγνοῦσα δικαίωσιν, τοῦ μὲν ἀποθέσθαι κατεπείγου, τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν, τοῦ δὲ προλαβέσθαι, τὴν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησας ἐξομολόγησιν, διεγείρου τὴν ἀταπείνωτον σεαυτῇ καρπουμένη, διὰ μετριοπαθείας ὑψωσιν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος πλ. δ' Μαρτυρικὸν

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Μάρτυρες, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς

θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι,
πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ.
δ'.**

**Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατροῖον
ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ
καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων
λυτρούμεθα..**

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον**

ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμην.

**Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε,
πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν
θύραν τοῦ ἐλέους σου.**

Κύριε ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.**

**Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων.**

Ἄμην.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
 βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
 στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
 εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
 ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
 προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
 ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
 ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
 παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
 ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμην. **(Μετάνοια).**

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ',

**Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς,.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν. (Μετάνοια).

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5).

- **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου**
- **πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε**
- **τὸ πρῶτῃ εἰσακούση τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτῃ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι**

- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοὶ πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιῶσονται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγή ἐγεννηθης** ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθρὸς ἦτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωῖ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρωῖ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνηθεὶς καὶ ξηρανθεὶς
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
 - ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
 - αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα

- τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
- ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῆ καρδία ἐν σοφία· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
- ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
- εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
- καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν **κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·

- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδία τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ πρῶϊ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Τὸ πρῶϊ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε τὸ
πρωῖ εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωῖ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ νῦν. καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων, ἀμήν. **Θεοτοκίον.**

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ
τρισεύοντες τὸν τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.**

**Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς).**

**Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου
(δίς).**

**Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (δίς).**

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς

σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου **(τρίς)**.

**Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ
Παρασκευὴν τῆς Δ΄ Εβδομάδος ἀντὶ τῶν
στίχων «Τὰ διαβήματά μου
κατεύθυνον...».**

Ψάλλομεν τὸ παρόν Ἦχος β'.

**Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν
δοξάζομεν **(τρίς)**.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ τρίτου)**.**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,**

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον **(ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῶν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς**

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμήν.

Τῆ Δευτέρα, Τρίτη καὶ Πέμπτη.

**Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως
ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
καὶ πρεσβεύουσιν ἀπάυστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

Τῆ Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ.

**Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,
Ὁρθόδοξων ἢ Πίστις, πρεσβεΐαις τῆς
Θεοτόκου, **μόνε φιλάνθρωπε.****

**Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς**

Σταυροπροσκυνήσεως.

Κοντάκιον

Αυτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἑδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ

ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
 νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
 ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
 Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,

ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄρα̃ν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' ᾠδῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

**Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων.**

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' ᾠδα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ**
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν δολίους
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας
 - ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ
εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία
 - ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκλη-
ρὰς
 - κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν
ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ
διαβήματά μου

- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σὼζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
- ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἀνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
 - ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμός κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου,**
ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατα-
σχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
 - Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ
ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ κατασχυνοῦσιν.
 - Αἰσχυνοῦσάν με οἱ ἀνομοῦντες δια-
κενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν
μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 - Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 - Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε,
καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
εἰσιν.
 - Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας
μου μὴ μνησθῆς.
 - Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 - Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν
ὁδῷ.
 - Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 - Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ
ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
 - Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
ιλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.

- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
 - Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
 - Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
 - Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
 - Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
 - Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 - Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα**
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρ-
μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρι-
σθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τετα-
πεινωμένα
 - ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον
 - καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου

- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

ὁ β' χορός.

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ α' χορός

**Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

ὁ β' χορός

**Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

**Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ**

ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, **φιλόανθρωπε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου
παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψει, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτόν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ Πανάγιον σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἄλλ'
ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ

πρεσβεία σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ

παρεμβολῆ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
 ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
 Ὁσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρα̃ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων.
Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς **ιβ'**
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρα̃ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιῶνων.

Ἄμην.
Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Γ' Ὠρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ

Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς
 ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς **εἶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὦρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς νγ' (53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν**
 με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με
- ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
 μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
 μου
- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ
 καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ
 προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν

- ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς
- ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
 - ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **ἐπέϊδεν ὁ ὀφθαλμός μου**

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου** καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος
 - καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;
 - ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 - προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος

- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
- καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ
 - σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμόν μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαὶ ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
 - λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν

- ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
- διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, **ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου**, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταιί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
- Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

- Ἄπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
 - Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
 - Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ **δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.**

**Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ**

Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί.και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος β'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρα τε καὶ ὥρα, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

**Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν
μου καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου.**

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρα τε καὶ ὥρα, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

**Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου.**

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρα τε καὶ ὥρα, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.και αεί και εις τους αιώνας των

αιώνων, αμήν.

Θεοτοκίον

“Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
 ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
 γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
 Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις
 Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ
 παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
 πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
 δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
 καταδεξάμενος.
 καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰηχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
 Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
 δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ...

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
 Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
 δοξάζομεν.

Προκείμενον Ἰηχος πλ. β' Ψαλμὸς ξε'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν,
 καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως
 αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΚΕ', 1-9).

**Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, καὶ
 ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας
 θαυμαστὰ πράγματα, βουλήν ἀρχαίαν
 ἀληθινήν. Γένοιτο Κύριε· Ὅτι ἔθηκας
 πόλιν εἰς χῶμα, πόλεις ὄχυράς τοῦ μὴ
 πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, ἀσεβῶν πόλις
 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῆ. Διὰ
 τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ
 πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων
 εὐλογήσουσί σε· ἐγένου γὰρ πάση πόλει
 ταπεινῆ βοηθός, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι'
 ἔνδειαν σκέπη· ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν
 ῥύση αὐτούς, σκέπη διψῶντων, καὶ
 πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων, ὡς
 ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών,
 ὅτι ῥύση αὐτούς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν
 οἷς ἡμᾶς παρέδωκας. Καύσων ἐν σκέπη
 νέφους, κληματίδα ἰσχυρῶν ταπεινώσει.
 Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαώθ πᾶσι τοῖς
 ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πότον
 λιπασμάτων, πότον τρυγιῶν, πίνονται ἐν
 εὐφροσύνῃ, πίνονται οἶνον, κρίσονται
 μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, παράδος ταῦτα
 πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλή αὕτη ἐπὶ
 πάντα τὰ ἔθνη. Κατέπιεν ὁ θάνατος
 ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς
 πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου, τὸ
 ὄνειδος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ
 πάσης τῆς γῆς· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου
 ἐλάλησε ταῦτα. Καὶ ἐροῦσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ. Ἴδου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ**

ήλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς, οὗτος Κύριος,
 ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα,
 καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ
 ἡμῶν.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ξς'.
 Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ
 εὐλογῆσαι ἡμᾶς.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
 οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν
 τοῦ ὀνοματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αμήν

Ὁ Ἀναγνώστης:

**Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα
Κύριε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

**Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν
ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Ἁγαθὸς
ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν**

Κόσμον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

**Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα,
δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ
γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς
ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.**

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

**Ἵπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γὰρ τοῦ
Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε,
νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
μόνον πολυέλεον.**

**Τὴν Δ΄ ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν τὸ κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως.**

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε**

**παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.**

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

**Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αιώνων.
Ἀμήν.**

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ

κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ἰβ'.

ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:
**Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρία τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ**

σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὁρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
 αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
 εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
 καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
 ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
 οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
 θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
 σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
 μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
 σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
 αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
 τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
 νομοθετῶν
- πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύνα-
 μιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών

- Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι
ὁ Θεὸς Ἰακώβ
- ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου
- ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην
παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτω-
λῶν
- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει
Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πο-
ρευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
Ψαλμὸς πδ' (84).
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου**
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου
- ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σω-
τηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν
σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν;

- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
- ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
- πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
- ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
- ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
- καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
- δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγὼ**
- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν

- εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
- ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
 - ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν

- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ... Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
- **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

Ἦχος πλ.δ'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. **Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.**

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ σῶσον, **Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.**

Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ**

Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, **ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.**

Δόξα Πατρί ...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ
κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ
τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν,
ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεὸς μου.

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτῆρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν

εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν... Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.

καὶ εὐθύς.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Ἦχος πλ. δ'.

**Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.**

ὁ α' χορός.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν

ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα

καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
 Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
 Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν
 Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. **Καὶ ζωὴν**
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
 ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
 γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
 ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
 πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

ὁ Ἀναγνώστης.

**α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
Ἦχος βαρὺς.**

**Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.**

Κοντάκιον.

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

**Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν**

εἰς τὸν Παράδεισον.

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἑβδομάδας τῆς Μ.
Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἑκάστην
τὰ ἑξῆς κοντάκια.**

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.

**Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ
ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.**

Τῆ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

**Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
ιερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
ιάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ
πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις
τὴν μετάνοιαν.**

**Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ,
Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'**

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν**

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς
πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ).**

**Κοντάκιον, Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ὄρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν
Μαρτυρικὸν.**

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν,
ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου

ἐχθροῦ, ἄθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ
τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε
μακαριότητος, ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ
Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ
ποιμνιον, μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς
ἀληθείας.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ

πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
 ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
 αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
**εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
 αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιῶμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἰοσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Αμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ

ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
 καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, **νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
 λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
 «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ’).

ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

**Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ’ ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
ὕμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς ἁμῶν.**

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ’ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τῆ Ἰ’ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου
2024.

Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου,
Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου,

Ἀφρικανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.

- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
 - Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
 - Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
 - Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
 - Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 - Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγή τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὔτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταρχθήσονται.**

- Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

“Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
 δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
 σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
 χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν
 μου, Κύριε.**
 - **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
 μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη
 μου.**
 - **Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
 λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι
 προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.**
 - **Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
 ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
 ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
- Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέσον γῆς ὑπέμεινας, Σταυρὸν καὶ Πάθος οἰκτίρμον, πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν παρεχόμενος, μεσασμῶ σήμερον, Νηστειῶν ἅπαντες· διὰ τοῦτο εἰς προσκύνησιν, αὐτὸν προτίθεμεν, καὶ περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἰδεῖν σου τὰ Παθήματα, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν, ἐκλελαμπρυσμένοι, ταῖς θείαις ἀρεταῖς Λόγε Θεοῦ, ἀναδειχθείημεν ἅπαντες,

μόνε πολυέλεε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας, ἐπὶ σταυροῦ
ἠπλωμένος, καὶ λόγχῃ νυττόμενος, καὶ
χολὴν Μακρόθυμε ποτιζόμενος, ὁ
Μερρᾶς ὕδατα, ἐν χειρὶ Δέσποτα,
Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα,
μεταβαλόμενος· ὅθεν δυσωπῶ σε καὶ
δέομαι. Τὰ πάθη τὰ πικρότατα, ἐκ τῆς
διανοίας μου ἔκτιλον, καὶ τῆς μετανοίας,
τῷ μέλιτι γλυκάνας μου τὸν νοῦν,
προσκυνητὴν με ἀνάδειξον, τοῦ τιμίου
Πάθους σου.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος α'
Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ.**

Ὅν πάλαι Μωϋσῆς προτυπώσας, ἐν ταῖς
παλάμαις αὐτοῦ, κατετροποῦτο τὸν
Ἀμαλήκ, μέγαν Σταυρόν, σήμερον ἐπ'
ὄψει ἡμῶν βλέποντες, λαοὶ προτεθέντα,
φρικτῶς ψαύσωμεν ἐν ἀγνότητι νοῦ τε
καὶ χειλέων· ἐν αὐτῷ γὰρ Χριστὸς
ὑψώθη, ἀπονεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ
τῆς τοιαύτης χάριτος, ἅπαντες
καταξιούμενοι, ἐν ὧδαῖς θεοπνεύστοις,

τοῦ παντός τὸν Σωτῆρα ὑμνολογοῦντες,
προσευξώμεθα προφθάσαι, καὶ αὐτὴν
τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων Ἦχος δ' Ὡς
γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα
βάσανα, Ἀθλητῶν ὑπέμεινε, καρ-
τερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν
ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν
ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τοῦ
δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας
ἐκνικῆσαν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναία, καὶ τῇ
τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος δ'

Ὁ περίδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας
Τερέντιος, ὁ κλεινὸς Πομπήϊος, καὶ
Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος,
τιμάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ
λοιπός, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ
αἵματι τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν,
ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου
πληρούμενοι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ'

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ
θάνατος, τῆς ἀγάπης Ἐνδοξοὶ τοῦ
ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν·
διὸ ἐκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν,
καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ
λήγουσαν, μηδαμῶς εὐφροσύνην. Ἄλλ'
αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότης, τὸν
ἰλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀμνὸν σε ἐλκόμενον, πρὸς σφαγὴν
τὴν ἐκούσιον, καθορῶσα Δέσποτα ἢ
πανάμωμος, καὶ πολυῦμνητος Μήτηρ
σου, ἐβόα δακρύουσα· τίς ὁ δρόμος ὁ
ταχύς; ποῦ ἀπέρχη παμφίλτατε;
συνδραμοῦμαί σοι, συνθανοῦμαί σοι
Λόγε, μὴ ἐάσης, τὴν ἀσπύρωσ σε
τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι

φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ξζ'.

**Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
 αὐτοῦ.**

Στίχ. Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ
 δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. θ', 8-17).

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, καὶ τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ μέτ' αὐτοῦ, λέγων· Ἴδου ἐγὼ
 ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ
 σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ πάση
 ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ
 ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς
 γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ πάντων τῶν
 ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ στήσω
 τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ
 ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ
 ὕδατος τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται
 ἔτι κατακλισμὸς ὕδατος, τοῦ
 καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ εἶπε
 Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· Τοῦτο τὸ σημεῖον
 τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀναμέσον
 ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον πάσης
 ψυχῆς ζώσης, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, εἰς
 γενεὰς αἰωνίους. Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν
 τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον
 διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ τῆς γῆς,
 καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ

τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἣ ἐστὶν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ οὐκ ἔσται ἔτι ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλειψαὶ πᾶσαν σάρκα. Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκης αἰωνίου, ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἣς διεθέμην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον πάσης σαρκός, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς ξη'.

Ἦ σωτηρία μου ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΙΒ', 8-22).

Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθοκαρδὸς δὲ μυκτηρίζεται.

Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθείς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν, ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων,

οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν,
 ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς
 ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.
 Ἐπιθυμῖαι ἀσεβῶν, κακαί, αἱ δὲ ρίζαι τῶν
 εὐσεβῶν, ἐν ὀχυρώμασι. Δι' ἀμαρτίαν
 χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλός,
 ἐξολισθαίνει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ὁ
 βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν
 ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς. Ἀπὸ καρπῶν
 στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται
 ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ
 δοθήσεται αὐτῷ. Ὅδοι ἀφρόνων ὀρθαὶ
 ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ
 συμβουλίας σοφός. Ἄφρων αὐθημερὸν
 ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν
 ἑαυτοῦ, ἀτιμίαν πανοῦργος.
 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀναγγελεῖ δίκαιος,
 ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων, δόλιος. Εἰσὶν, οἳ
 λέγοντες, τιτρώσκουσιν μαχαίρα·
 γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. Χεῖλη ἀληθινὰ
 κατορθοῖ μαρτυριαν, μάρτυς δὲ ταχύς
 γλῶσσαν ἔχει ἄδικον. Δόλος ἐν καρδίᾳ
 τεκταινομένου κακά, οἱ δὲ βουλόμενοι
 εἰρήνην, εὐφρανθήσονται, οὐκ ἀρέσει τῷ
 δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
 πλησθήσονται κακῶν. **Βδέλυγμα Κυρίῳ
 χεῖλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστει, δεκτὸς
 παρ' αὐτῷ.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ**

**Πατὴρ καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Ἦχος γ' Ἰδιόμελον.

**Νικῶν τὸν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν,
οὐ ζηλῶ τῆ μετανοία, τοῦ δὲ Φαρισαίου
μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα,
μιμοῦμαι τὴν οἴησιν. Ἄλλ' ἡ τῆς σῆς
ταπεινώσεως ὑπερβολή, Χριστὲ ὁ Θεός,
τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφροσύνην ἐν τῷ
Σταυρῷ καθελών, τοῦ μέν, τῆς προτέρας
ἁπονορίας, τοῦ δέ, τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας,
ἄλλοτρίωσόν με, τὴν ἐκατέρων χρηστὴν
διάθεσιν, ἐν τῆ ψυχῇ μου βεβαιώσας, καὶ
σῶσόν με.**

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.

Ἦχος γ' Ἰδιόμελον.

**Νικῶν τὸν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν,
οὐ ζηλῶ τῆ μετανοία, τοῦ δὲ Φαρισαίου
μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα,
μιμοῦμαι τὴν οἴησιν. Ἄλλ' ἡ τῆς σῆς**

ταπεινώσεως ὑπερβολή, Χριστὲ ὁ Θεός,
 τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφροσύνην ἐν τῷ
 Σταυρῷ καθελὼν, τοῦ μὲν, τῆς προτέρας
 ἁπονοηρίας, τοῦ δέ, τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας,
 ἀλλοτρίωσόν με, τὴν ἐκατέρων χρηστὴν
 διάθεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ μου βεβαιώσας, καὶ
 σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
 ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
 ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,
 καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος γ' Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, Χριστοῦ καὶ
 Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα
 ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ
 πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων
 ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. α' Ἰδιόμελον.

Ὁρῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα ἐπὶ Σταυροῦ,
 γυμνὸν κρεμάμενον, τὸν Δημιουργόν,
 καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἡλλοιοῦτο
 φόβῳ, καὶ ἐπωδύρετο, ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς
 ἡμαύρωσε, καὶ γῆ ἐκυμαίνετο, πέτραι δὲ
 ἐσχίζοντο, καὶ ναοῦ φαιδρότης
 διερρήγνυτο, νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ
 μνημάτων, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις,
 ἐξίσταντο λέγουσαι. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ
 Κριτὴς κρίνεται, καὶ πάσχει **θέλων διὰ**
τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ

ἀνάπλασιν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια Ἰηχος πλ. α'.

**Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη,
σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

(Μετάνοια).

**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν
ὑπὲρ ἡμῶν. (Μετάνοια).**

Δόξα ...

**Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.**

(Μετάνοια).

Καὶ νῦν ...

**Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἱκεσίας, μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ'
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἁγνή,
μόνη εὐλογημένη.**

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον **(40)**.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,

πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κύριε, ἐλέησον (12).

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν
βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ
καὶ λέγω· Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς
Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ**

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ),
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
Φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.